

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی سبک تفسیری قرطبی و ابوحنیفه اندلسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 14، شماره 53 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

علیرضا کاوند - استادیار پایه 5 رشته تفسیر و علوم قرآن دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده تفسیر و معارف قرآن کریم قم.

خلاصه مقاله:

تفسیر قرطبی و ابوحنیفه اندلسی، دو تفسیر متقدم و مشهور اهل سنت بوده که در طول تاریخ، مورد توجه اندیشمندان و به ویژه مفسران مسلمان بوده است. دیدگاه های فقهی، ادبی و لغوی قرطبی و ابوحنیفه اندلسی، در بیشتر آثار تفسیری دوران میانه و معاصر، مورد استفاده و تحلیل و بررسی قرار گرفته است. ضرورت پرداختن به این دو تفسیر و سبک تدوین و نگارش آنها، در تقویت آرای تفسیری مفسران و تحلیل و بررسی آنها است. در این تحقیق که با رویکرد توصیفی - تحلیلی و بر اساس بررسی آیات ۴۴-۲۴ سوره مبارکه ابراهیم صورت گرفته، دریافته ایم که نقاط اشتراکی دو تفسیر عبارتند از: اهتمام به تفسیر با روایات ماثور، اجتهاد با رعایت ضوابط و قواعد تفسیری، ذکر قرائات مختلف، ذکر اسباب نزول، بیان مناسبت آیات، اشاره به قضایای لغوی و نحوی. همچنین در خصوص تفاوت دو تفسیر باید گفت که قرطبی با ذکر احادیث نبوی، اقوال صحابه و تابعین و تقسیم آیات به مسائل متعدد و اهتمام به احکام فقهی از ابوحنیفه، متمایز است. از جهت شکلی نیز ابوحنیفه آیات قرآن را به مقاطع مختلف تقسیم کرده و آنها را تفسیر می نماید. اما قرطبی چنین نیست و متن قرآن را آیه آیه و یا دو آیه مطرح می کند و آنها را به مقاطع مختلف تقسیم نمی کند.

کلمات کلیدی:

روش، گرایش، سوره ابراهیم، مقاطع قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1904007>

